

Skript

HISTORISCH TIJDSCHRIFT

Recensie: Het Suriname Museum

Auteur: Didi van Loenen

Verschenen in Skript Historisch Tijdschrift, jaargang 48.1, pp. 63-65.

© 2026 Stichting Skript Historisch Tijdschrift, Amsterdam

p-ISSN: 0165-7518

e-ISSN: 3051-2506

Skript Historisch Tijdschrift is een onafhankelijk wetenschappelijk blad dat viermaal per jaar verschijnt. De redactie, bestaande uit studenten en pas afgestudeerden, wil bijdragen aan actuele historische debatten, en biedt getalenteerde studenten de kans om hun werk aan een breder publiek te presenteren.

RECENSIE

HET SURINAME MUSEUM

Didi van Loenen

Suriname Museum

Tentoonstelling *Meet Su Meet Us*

Zeeburgerdijk 19 – 21 1093 SK, Amsterdam

Lange tijd was er in Nederland geen specifiek museum gewijd aan één van zijn belangrijkste voormalige koloniën: Suriname. Daar moest verandering in komen, vond de Surinaamse gemeenschap. In 2021 werd de knoop doorgehakt om het Suriname Museum op te richten. Vier jaar later, op 25 november 2025, opende koning Willem-Alexander het in het Hugo Olijveldhuis gelegen museum – waar ook de Vereniging Ons Suriname is gehuisvest. Het Suriname Museum presenteert zichzelf als de plek waar de Surinaamse geschiedenis en haar culturele erfgoed worden verteld, en heeft als missie de kennis en het begrip van de band tussen Suriname en Nederland te versterken. Redacteur Didi van Loenen bracht een bezoek aan de openingstentoonstelling *Meet Su Meet Us*.

Een reis door de tijd

Door een met planten afgebeelde deur stapt de museumbezoeker het land van Suriname in. De reis door de tijd begint voordat de Europeanen neerstreken op het Amerikaanse continent en werpt licht op de flora en fauna van het gebied. De tentoonstelling vervolgt haar weg door een kleine ruimte waar de inheemse volkeren zoals de Arowakken, Trio's en Wayana's centraal staan. Hierna wordt de koloniale geschiedenis uiteengezet aan de hand van belangrijke actoren als de VOC, WIC en Sociëteit van Suriname. Ook de omstreden rol van Amsterdam, dat in de zeventiende eeuw zijn rijkdom vergaarde door slavernij, blijft niet onbenoemd. Een kamer verder komen de plantages aan bod, waarna op de eerste verdieping onderwerpen als Keti Koti, de Aziatische diaspora en de rol van Suriname tijdens de Tweede Wereldoorlog besproken worden. Het slotstuk van de tentoonstelling behelst de onafhankelijkheid van Suriname en de daaropvolgende toestroom van Surinamers naar Nederland. De Surinaamse nalatenschap in zowel de kunsten als sport krijgt hierbij een podium. Voor de slachtoffers van de Decembermoorden en het politieke geweld onder het regime van Desi Bouterse (1945-2024) is een monument neergezet.

Meet Su Meet Us laat de museumbezoeker op laagdrempelige manier kennismaken met de geschiedenis van Suriname. De tentoonstelling kent echter ook tekortkomingen. Zo gaat zij weinig de diepte in en schetst zij vooral het al bekende beeld van Suriname. Daarbij wordt de inhoud op een ietwat chaotische manier gepresenteerd en doen technische mankementen, zoals hard geluid en het ontbreken van ondertiteling bij Engelstalige video's, de tentoonstelling tekort. Desondanks geeft *Meet Su Meet Us* een alomvattende geschiedenis van Suriname.

Interactief en multidisciplinair

Het grote pluspunt van het museum is zijn interactieve en multidisciplinaire karakter.

VR-brillen geven de bezoeker de mogelijkheid om zich te begeven in de wereld van het Amazonegebied en Fort Boekoe, de nederzetting en verblijfplaats van de Bonimarrons. De ruimtes zijn kenmerkend ingericht, waarbij een plantagehuis en het slavenruim zijn nagebouwd. Prachtige prenten en mooie maquettes van onder meer het West-Indisch Huis en het schip Vigilantie maken de tentoonstelling levendig. Het tijdelijke onderdeel van de expositie toont het werk van Surinaamse kunstenaars. Bovendien verhelderen de cultuurgidsen en introductievideo's de overkoepelende informatie die op de muren ontbreekt. Het museum kent daarnaast ook nog een aparte kinderafdeling, maar is in zijn reguliere opzet ook al prikkelend genoeg voor de jonge museumbezoekers.

Vergeeten namen

Het museum slaagt in zijn missie om vergeten namen zichtbaar te maken. Een bekend historisch personage als Michiel de Ruyter is in het Suriname Museum relatief een voetnoot. Meer aandacht gaat uit naar prominente figuren uit de Surinaamse geschiedenis zoals Boni en Anton de Kom, die beiden geëerd zijn met een eigen wassenbeeld. Maar ook de voor het grote publiek minder bekende namen zijn voorzien van een plaquette. Voorbeelden zijn Fabi Labi Dikan, de eerste Surinamer die in 1760 een vredesverdrag sloot tussen zijn stam en de Nederlandse overheid. Of Gowtu Misi, die met haar deel van de goudvondst van haar man vele Surinamers hielp tijdens de crisis van de jaren dertig. Daarnaast komen mensen aan bod die niet per se van Surinaamse origine zijn, maar desondanks verbonden zijn met het land. *Meet Su Meet Us* wijdt een aanzienlijk deel van de tentoonstelling aan de Chinese, Javaanse, Indiase en Hindoestaanse contractarbeiders die na de afschaffing van de slavernij moesten werken op de plantages. Ook Joodse kolonisten en de Nederlandse *boeroes* die zich in Suriname vestigden, krijgen een gezicht. Tot slot worden de slachtoffers van het politieke geweld en de beruchte Decembermoorden bij het monument voorzien van een naam. Hierin schuilt dan ook de kracht van het museum: zijn missie om de vergeten namen van Suriname weer op een voetstuk in de geschiedenis te plaatsen. Dat brengt een onwetende bezoeker niet alleen nieuwe inzichten, maar roept ook herkenning op bij Surinamers in wie de geschiedenis van hun voorouders nog altijd doorleeft. Een medebezoeker herkende bijvoorbeeld het schip waarmee één van haar voorouders heeft gereisd. Dat het museum er eindelijk is en een plek van herkenning kan zijn voor de Surinaamse gemeenschap, is op zichzelf al een verdienste.

Een warm welkom

Bij het vertrek komt de museummedewerkster, die de bezoekers aan het begin van de tentoonstelling ook ontvangt, naar me toe. Ze informeert naar de indruk van de tentoonstelling en benadrukt dat museumbezoekers altijd welkom zijn in het Suriname Museum. Misschien dat het aan het winterweer lag, maar het hart van deze redacteur was weer even verwarmd. Met haar hartelijke welkom en passievolle missie is het Suriname Museum een aanwinst voor het museumlandschap. Dat het geluid van de video's soms te hard is en de informatiebordjes niet altijd recht hangen, moet de museumbezoeker voor lief nemen. Voor de jonge of oudere belangstellende die niet bekend is met dit stuk van de Nederlandse geschiedenis, is het museum een goed begin. Bovenal vormt het een plek van herkenning en erkenning voor de Surinaamse gemeenschap. De deur van het Suriname Museum staat open. Stap binnen en neem gerust een kijkje.

Didi van Loenen volgt de bachelor Geschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam en is redacteur bij *Skript Historisch Tijdschrift*. Haar historische interesses gaan uit naar koloniale geschiedenis en de Koude Oorlog.